

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Những Mùa Giáng Sinh Trong Đời Tôi** của **HCA**. Hội chân thành cảm tạ giả. Kính mời. **Trân trọng.**

NHỮNG MÙA GIÁNG SINH TRONG ĐỜI TÔI

Những năm tôi còn nhỏ của đầu thập niên 1950, Noel trong ký ức của tôi là những lồng đèn hình ngôi sao màu đỏ treo trước nhà những người theo đạo Thiên Chúa, cây thông thật cao với các bóng đèn nhỏ đủ màu lấp lánh và hang đá bằng giấy bồi trong đó có hình tượng Chúa Hài Đồng, Đức Mẹ Maria, các Thiên Thần,

mục đồng và con chiên...ở nhà thờ Xóm-Chiêu. Tôi theo nhóm bạn con nít từ xóm Hoà-Bình, gần chợ Cầu Cống, Khánh-Hội đi bộ xuống nhà thờ đó ở gần bến đò Long-Kiến để xem người ta làm lễ. Lúc về nhà thì đã quá muộn và ba tôi chờ sẵn ở cửa để cho tôi một trận đòn nên thân vì tội đi chơi khuya. Thế mà, năm nào cũng vậy tôi vẫn trốn nhà đi xem lễ Noel dù biết rằng về sẽ bị đòn.

Khi lớn lên, đêm Giáng-Sinh là một dịp tôi cùng các bạn chung cảnh ngộ “mồ hôi đào”, lãng vãng bên ngoài Vương Cung Thánh Đường để xem có cô nàng nào xinh xắn đi một mình hay đi một nhóm toàn là nữ để chia nhau trở tài “cua đào”. Ai may mắn thì làm quen được và đưa giùm người đẹp về nhà để được nàng cho cái hẹn lần sau. Nhưng cũng không ít lần, chúng tôi về xe không. Còn ai may mắn có đào sẵn thì đêm Noel sẽ là dịp dẫn đào đi ‘défiler’ lấy le với bạn bè.

Noel năm 1968, tôi đón Giáng-Sinh giữa cuộc hành quân ở vùng đồng bằng sông Cửu-Long. Đêm đó, nhân dịp hưu chiến, hoả châu và đạn chiếu sáng được bắn lên trời thay cho đèn sao ở hậu phương. Năm đông đưa trên võng nơi đóng quân, tôi miên man nghĩ đến tương lai mịt mờ của mình trong một cuộc chiến dai dẳng.

Tôi đã đón hai mùa Giáng-Sinh trong trại tù cải tạo của Cộng-Sản năm 1975 và 1976. Đó là những mùa Giáng-Sinh đen tối nhất trong cuộc đời tôi. Nằm trong ngục tù không biết ngày về, tôi hồi tưởng những mùa Giáng-Sinh tươi đẹp ở miền Nam tự do, nên làm một bài thơ:

Đêm Sinh Nhật

*Sáo ai cất giữa đêm Đông
Khúc buồn “Đêm Thánh Vô Cùng” ngày xưa
Lâng lâng tôi đắm trong mơ
Nhớ mùa Sinh-Nhật nên thơ năm nào
Đưa em đi dạo bến tàu
Đèn treo sáng rực đón chào Chúa sinh
Năm nay Sinh-Nhật một mình
Ngắm trời sao sáng mộng mênh nỗi buồn.*

(Trại cải tạo Long Khánh, Noel 1975)

Hai năm 1986-1987, tôi đón Noel trong trại tỵ nạn Pulau Bidong và Sungei Besi ở Mã-Lai. Dù vẫn còn sống trong thiếu thốn và mất tự do, nhưng viễn cảnh một cuộc sống định cư ở một nước tự do, văn minh, dân chủ bù đắp lại cuộc vượt biển thập tử nhất sinh trên biển Đông; và cuộc sống không ngày mai của 11 năm kẹt lại Việt-Nam với thân phận của một kẻ ở “bên thua cuộc”.

Từ năm 1988 tới nay, tôi sung sướng được sống trong một quốc gia mà hầu như năm nào cũng được bầu chọn là một trong mười nước có cuộc sống hạnh phúc nhất trên thế giới: **Canada**, tuy không giàu, mạnh bằng Mỹ, không đông dân như Trung-Quốc, không có văn hóa cao ngang tầm nước Pháp, không có kỹ thuật tinh xảo như nước Đức.

Từ những ngày đầu một mình tôi đặt chân lên “xứ lạnh tình nồng” đến nay, gia đình tôi đã quy tụ thành vài chục người, mỗi năm, vào đêm Noel tập trung tại nhà vợ chồng con gái tôi đón mừng

ngày lễ. Người già nhắc chuyện quá khứ, người trẻ bàn chuyện công việc, còn trẻ con thì chờ nhận quà. Năm nào, chúng tôi cũng sống với không khí ấm áp, hạnh phúc trong khung cảnh gia đình đoàn tụ.

Mùa Giáng-Sinh năm 2024

HCA